

Nyitra-völgyi Lap

TARSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona.

Negyedévre 2 korona.

Néptanítóknak feleáron.

SZERKESZTŐ:

SZALAY PAL.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MALLÁSZ ANTAL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

NAGY-TAPOLCSÁNY a gyógyszer-tár épületben

hova a lapot illető minden közlemény küldendő.

Előfizetési és hirdetési díjakat a kiadóhivatal veszi fel

— Egyes szám ára 20 fillér. —

Halottak napján.

És élet pezsdül a holtak zajtalan birodalmában és meglevenül a csendes temető kert, a bonrongó emlékezés e szomorú napján. Bus emberek csüggedt léptekkel, sápadt arczzal és könnyező szemekkel járnak a néma hantok, a nesztelen sírok között.

E nap kizárólag a halottaké, a kik kedvesek, drágák és szentek előttünk.

Elzarándokolunk sivar országukba, felkeressük magányukban s koszorúkkal borítjuk rideg hantjaikat s meggyújtjuk lelki üdvéikért a mécsesest . . .

Ott térdelünk a csupasz rögön, szeretteink sirnyoszolyái mellett, bocsánatukért esdekelve, a miért lán életükben megbántottuk őket. Ott térdelünk a süppedt sír fölött, igaz könnyeket ontva, áhitatos fohászbán könyörögve az Urhoz, hogy nyujtson enyhületet, vigaszt, adjon gyógyító irt, malasztot.

Mily beláthatatlanul nagy választó fal áll az örök pihenők nyugalmas világa és az élők lármás birodalma között. Künn az élet forgatagában mily gyarlók, kapzsiak, hálátlanok és önzők az emberek.

Be más a halottak nesztelen or-

szága! A néma temető a hamisítatlan egyenlőség, a valódi demokrácia végtelen birodalma. Az egyedüli hely, hol megsemmisül, elenyész megannyi baj, bánat és keserűség, hol az emberi gyengeségek, kicsinyességek, gyűlölködés, kufárkodás, irigység és álszenteskedés a semmiségbe vesznek, hol a leggyámoltalanabb, legszegényebb ember egyenrangú a legtekintélyesebb urral.

Az örök pihenők egyszerű birodalmában láthatjuk, érezhetjük, hogy minő kicsiny az ember és minő nagy az Isten. Csupa fájó, tépő, bus gondolat forr az agyban; merő bánatos, facsaró, mzczagoló érzés dul a szivben. Szüntelenül, mintegy lidércnyomásként, előttünk lebeg sorsunk vigasztalan jövője, a nagy vég, hol meg kell állanunk . . . Érezzük végig borzongani testünkön, lelkünkön az elmulás lehelletét, suhogó szelét . . . és egyre emlékezünk az elmulásra, életünk méla akkordjára, a halálra . . .

Bár a boldogságból, örömből nem is egyformán jut ki részünk: a bánat, a fájdalom, a szomorúság összehoz, együvé kapcsol bennünket. A hűb és gyászban nincs különbség közöttünk, legyünk bár földhöz ragadt koldusok,

avagy fényes paloták hatalmas urai. A halál nem ismer rangot, polcot, osztályt és fokozatot. Egyképen bánik velünk, irgalmatlanul, kérlelhetetlenül.

Szeretteink hantjai mellett tanuljunk Istent félni és embert becsülni. Az Urba vetett szilárd hit és bizalom, a felebarátok iránti nagy szeretet edzi a szivünket, aczélozza a lelkünket. Szünjön meg az örökös ádáz tusa, elkeseredett háboruszkodás, amit egymás ellen folytatunk a betevő imatért. Legyen vége a testvérharcznak, kenyéririgységnek. A határt nem ismerő egoizmus, az egymás ellen való áskálódás helyébe lépjen az irgalom, a könyörületesség, az önbálványozás, kajánkodás nyomába térjen a szánalom, a humanizmus. Legyünk egyenesek, nyíltak és őszinték. Tiszteljük és szeressük egymást és ezt tartsuk be a nap nap utáni életben s ne csak akkor kezdjen ez nézetünké lenni, mikor egyazon fájdalom, egyazon bánat, egyazon érzés hoz össze bennünket. Maradjunk mindenha a mellett, hogy felebarátainkat tisztelni, szeretni és becsülni kell, mert földi életünk nem nyulik a végtelenségbe, a halál bennünket is megállít utunkban.

Féljük Istent és szeressük ember-

A „Nyitra-völgyi Lap“ eredeti tárczája.

Zug a vihar . . .

Zug a vihar tördeli az ágat,
Sajog a szív, dulja a bus bánat . . .
Vihar után esendes lesz a tájék,
Hejh! de a szív azután is fáj még!

Hogyha a fa veszt is egy-egy ágat,
Majd tavasszal hoz helyette másat;
De hogyha a szívet bánat érte:
Fájdalmának se hossza se vége . . .

Baka Elek.

Intés a tulvilágról.

— Irtá: Janesó Itona. —

Ne félj! Nem valami hátborzongató, rémséges történet ez. Nem jelenik meg benne a tulvilági déd, vagy űk, éjfélikor, misztikus, rohadt fényben, hogy fölemelje intőleg csontújját, fényegytvén a rakoncátlan, bűnös utódot: Vigyázz! vigyázz! — És mégis valami olyas . . . — Piciny, tépett, barna selyem rongyról jutott már eszedbe a nagymamád? Láttad hirtelen az egész szobát, melyben tartózkodni szokott? Éreztél zsája, rozmaringszagot, melybe a fiókos szekrények közül sajátságosan belevegyült az elrakott nyers vászon kesernyész illata? Hallottad kialudt, fáradt hangján szakgatottan fölzengetni a rut éneket: „Téged Isten dicsérünk“? Ugy-e, a finom fehér kendő ránczosan vette körül öreg nyakát s vékony, őszhajába, a

törött konty fésűt összeragasztó spanyolviasz szemed előtt piroslott, mintha a törésből vér folyt volna ki. A mállott, vén selyemkötös lány suhogását úgy hallottad-e? Mintha most hajtánád ölébe fejedet? — Hát olyan nagyon öreg bácsikát hallottál-e beszélni, akiknek a nagy multa emlékeztetőül nem maradt egyéb semmi, mint egy meglapult puskagolyó, melyet az eleven husból vájkált ki tábori felcsernek felcappott szabólegény? Hogy tüzelnek! Hogy dobbantanak! Hogy gyöngyöznek a tar koponyák beszéd közben forgatván ujjai közt ez óralánczra forrasztott kis vasdarabot. — Fiacskám, az emlékezés benső lényünkre egyik tükör fényesre csiszolt oldala. Igaz? — Hát elfogod-e hinni nekem ezt a kis történetet? . . . Már ugy eljárt az idő, hogy itt-ott megjön a pünkösöd. A világosság ünnepe. Amikor a rózsabimbók hasadnak, kivillantva a burokból, titokba tartott színes kelyhük csücskét. — Ugy előre lépegetett a tavasz, hogy a vedlett begyű madár ma már-már nyílzárnnyu, bubos fiokokról álmodozott, szunyokálván az átfülledt tojásokon. — Azokra az ünnepváró napokra esett épen, hogy kifestettük a mi szegényes két szobánkat. A kék angyalost, meg a másikat, a csunya husszínű pirosat, melyre mindig azt mondtad, hogy olyan, mintha kövérkés színtű rostélyos szeletekkel lenne tálazva. A kék angyalok eltűntek mindörökre. Magukkal vitték azokat a csorba ibrikformájú szörnyivágokat is, melyeknek kelyhébe láblóginyázva ültek vala. — Milyen gazdagok letünk hirtelen. Mintha hármas selyemmel,

puha pársonnyal lenne behuzva a hajlékunk. Bágyadt csodaszínek. Eltompitva valami hártaszínű réteggel, mely alul át meg áthat a szín, mint késő ősszel a szőlőlevél érett pirossága az éjszakai dér hűs fátyolán. — Mesz-sziről puhának, pelyhesnek látszik a sarkok alabablenjei. Mintha a nap szerint millió, rózsabogár tapadna ott, fölfelé fordulva pelyhes potrohával. Azonban ha közel állsz érzed, hogy hideg, sikos fal, melyet csalóka festékekkel bemázolt egy ördögös, gonosz fiu. — Mert mindenki úgy tartotta, hogy elvetemült gonosz fráter az a Szabó Feri. Emlékszem? láttam csak . . . ugyöt év annak, hogy az öreg Szabó meghalt; egyszer csak eltűnt a fiu. Zsákra rakta az apjától maradt sok meszelőt, pemzlit mert az öreg is szobafestő volt, a kék angyalokat is ő festette ezelőtt husz esztendővel — aztán se szó, se beszéd, usgyél! — Még kicsi korában se but vele senki, csak az apja. Konok fejű, vad természetű gyerek volt. — Az áldott lelkű Szabó néni sóhajtozott, sirdogált.

— Kis fiam, így, kis fiam úgy. Még a kezét is összetette. Hiába.

— De jött Szabó bácsi. Egyet-kettőt kiáltott öblös, mély hangján: elősompolygott ő a kertek aljáról, összehuzta magát, mint egy kártevő kuvasz.

— Hát kutyándi, macskándi (még csufabbakat is mondott) Kicsodád, kicsodád neked ez az asszony? Há?

— A seprüből letört egy kis virgácsot, errekk úgy zokogott.

— Erre Feri nagyhirtelen mondogatta aztán: Ez az én anyám! Ez én édes jó anyám!

társainkat, akkor majd megnyugszunk az elmulás szomorú gondolatában s akkor majd vigaszt találunk az isteni ígében, hogy:

Főftamadunk!

Egy kis összehasonlítás.

Nem történt nagy dolog. Még csak szívet sem indító az, amiről ezuttal megemlékezni szándékozunk. Egy néhány millió ember állt csupán össze, amit mi másképp társadalomnak nevezünk. Nem ment felhívulve, várostromra, felcsigázott érzelme nem követelt halált. Szóval nagyon kicsinyes dolog történt. De mivel, hogy éppen kis dologban rejlenek a nagyok s az eset kisszerűsége mellett is felette tanulságos, nagyon is kívánatosnak tartjuk megemlékezését, s hogy ez egészen nem lesz hiábavaló maga az eset fogja bizonyítani, ha összevetjük a cselekmény tartalmát, ami társadalmi téttelenségünkkel.

Tudvalevő, hogy a vén Európa összes társadalmának meg van a közös és sajátos betegsége: a kivándorlás. Sőt még a gazdagságról és jólétéről mesés Anglia sem ment teljesen ezen betegségtől. Bizonyítják ezt a legújabb intézkedései és törvényei, melyek a kivándorlás terjedésének gátját célozzák. Sajátságos jelenség és feltűnő is amellet. Volt idő, amikor az életerős és erőteljes duzzadó népek áradat módjára zudultak Európába. S őrde természetességükkel megifjítják a korcs és züllő nemzeteket. Most pedig mintha az egész világ rendje megfordult volna, tódulnak közülünk az emberek s azok közül is épp azok, kik a munkát és erőt képviselik.

Am a kivándorlást is két kategóriára kell immár osztanunk: *A férfiak és a nők kivándorlására.* Az előbbi szinte már megszoktuk, bármily fájdalmasan is érintett az. Be kellett látnunk, hogy rossz alapokon nyugvó társadalmunk nem védi meg eléggé azokat, akik elkeseredésükben a kivándorlás csábát ígérő karjaiba vetik magukat. De a kivándorlás második faja, *a nők kivándorlása*

már olyan, amely a fájdalom szegyenítő pirját tudítja arcunkba. Ne higgyük azonban, jámbor nyárspolgárok, akikben az ethika és a nemes tulajdonok iránt is rajongó tisztelet annyira kifejlődött, ne higgyük, mert még nem mult el teljesen a már undorítónak tetsző középkor. Leányrablás van most is, mint volt a középkorban. A különbség csupán az, hogy akkor elrabolták, — ma *elcsalják* tőlünk a szerencsétlen áldozatokat. A tény maga egy. S hogy nem látjuk, annak pusztán az az oka, hogy nagyon távol esik tőlünk.

Szomorú részvétellel halljuk a statisztika érzéketlen számadatait, mely megdöbbentően mutatja, mely országból hány nőt csalanak ki a külföldre, fényes ígéretekkel és mennyi azoknak száma, akik hiszékenyen felülnek az ígérő szónak s így hányan sülyednek kényszerülve a bukás undok pocsolyályaiba. Az ilyen statisztikai adatok számsoraiban mi vesszük a vezető szerepet. Következik ezután Olasz, Franciaország, majd végül Németország.

Szép a kiválóság, dicső az elsőbbség, de ez esetben gyalázat ránk nézve, akik tehetetlen egykedvűséggel bámuljuk a gyalázatos jelenségeket, szabad kezet hagyva további üzelmeire.

Német, Olasz és Franciaországban — bár a miénkhez aránylag elenyészően csekély a hasonló eset, — erős társadalmi aktió indult meg a megmenthetők megmentésére. Egyesültek, szövetkeztek társadalmi uton. Nők és férfiak összeálltak, összeraktak egy bizonyos összeget s uniót alakítva a három ország szövetkezete, titkos ügynökségekkel látta el az összes kikötőket. Ezek aztán megfigyelik az utasokat, ha lehet, letérítik szándékáról az áldozatnak szánt nőt, ha gyanus a dolog, feljelentik a gaz lélekűkufarokat. Ha pedig mégis utnak indul a nő értesítik erről az összes kikötőket, ahol aztán szemmel tartják őket. Segítik pénzzel, ha megszorultak, hogy kísérelje ne szoruljon s hazaszállítják még ha elbukott is, megmentik a tisztaság életnek, keresnek neki alkalmaszást.

Legerősebb ezen mozgalom Németországban, ahol az aktió oly annyira kifejlett, hogy ez elől már a kormány sem térhetett ki. II. Vilmos rendeletére a cunsulatusokhoz szigorú meghagyás ment az iránt, hogy számolják össze a külföldön sanyló német nőket s amint lehet mentsek meg őket s szállítsák vissza. Ezer ily nőről tudott a jelentés, ami elenyészően csekély a hasonló sorban szenvedő véreinkhez.

Ime mit tesz az erős társadalom. Mi jobban rászorulnánk a hasonló tevékenységre, de a magyar társadalom azért marad téttelenségében. Pedig ezer s ezer szomorú példánk van róluk s mint megannyi azt is bizonyítja, hogy rossz külképviseletünk miatt a segítségre lehetetlenek is vagyunk. Csak egyetlen szomorú példát hozunk fel, a közelmúlt történetből, bizonyára még sokan emlékeznek rája. Egy árván maradt szép, de szegény lányt vittek le Romániába gépirónőnek és társulathoz. A társulat tönkre ment rövid idő alatt s a nőnek még annyi pénze sem volt, hogy haza jöhessen. Hiába állt ellent, elbukott. Bentartották egy házban, soha ki nem engedték. Felébredt benne a nőies szegyen érzet s erre megakart szokni. De erre a kintzás minden fájával felelték. Előbb fenyegették, majd megfenyítették, koplaltatták, sőt tüzes vassal égették is. Csak véletlenül tévedt oda egy magyar utazó, aki a többi nőtől hallva a történeteket, a consul segélyével kimentette onnan a nőt. Aki aztán elmondta azt a szomorú igazságot, hogy ott husz nő közül, *tizenhét* volt magyar.

Mi mégis téttelnek vagyunk, bár előtünk a jó példa. És ezek után éppen egy csöppet se csodálkozunk, ha azt halljuk, hogy a külföld előtt érthetetlen, ami nemzeti küzdelmünk. Ők jóval túl vannak már azon, ezek ráérnek — és ami fő — tudják is véreiket megtartani.

Hirek.

— **Deák ünnep Nagytapolcsányban.** Nagytapolcsány városa és vidékének közönsége október hó 25-én ünnepelte meg Deák Ferencz születésének századik évfordulóját. Délelőtt kilencz órakor isteni tisztelet volt a róm. kath. templomban, fényes papi segédlettel. Utána a városi képviselőtestület diszközgyűlést tartott. Deák Ferencz

— Na azért kérdem czimbora, mert úgy veszem ki a dolgok állásából, mintha néha elfelejténéd. — Szabó bácsi meghalt. Sokkal hamarabb, semhogy a Ferkó lány agyvelejébe azt a bizonyos emlékeztést, azzal a bizonyos suhogó valamivel, örökös időkre beültethette volna.

Pedig már nagyocská volt a fiu. Éppen keményedni kezdett az esze hártája, mint a fa kérge.

Az anyja egyszer megszidta rokonaiért.

Ti édes, édes, jó anyák! olyan a ti dorgálásotok, mint mikor a nyári telhő el-takarja a napot.

Elszürkül a világ. Szél rázza a fákat. Esik. A madár elbuvik. A virág elzárja a kelyhét akkor, de utána még fénylőbb a nap, még lengőbb az ének, még édesebb az illat. Kell az nekünk. Éltet az minket. Áldás az mireánk.

Nem így gondolkozott a fiu, hanem azt mondta nagy, hatalmas hangon: — Engem ugyan nem lát többet!

Szabó néni aztán esztendőig siratta.

— Istenem, Istenem, vajjon hol jár? Vizen-e? Szárazon-e? Van-e testi ruhája? Hát egy ünneplője? Vetett-e a feje alja? Puha-e a kenyere?

— Ezer meg ezer kérdéssel kinozta a lelkét éjjel, nappal. Nem felelt rá senki.

— De egyszer mégis . . .

Egy szomszédasszony, egy mindentudó, mindentlátó jó lélek, bekopogtatott hozzá!

— Szabó néni! itthon a fia. A két szememmel láttam. Bársony bluz van rajta, simlédes sapka a fején. Kicsi bajusza is nőtt.

Kaczag az ember lelke, ha ránéz. Azt mondják, úgy pingál, ha az öreg élne, hát elmehetne mellette krumplit kapálni. Pedig az is tudott, ha valaki tudott. Még nem is látta, ugy-e?

— Azt mondja Szabó, néni. — Hogyne lelkem. Hiszen ki sem mozdult egy álló napig a házból. Gyönyörű selyemkendőt hozott nekem. Jó az Isten, hogy megérnem engedte ezt is. — És amíg ezeket mondta, úgy vert szegény öreg szíve az örömtől, meg a fájdalomtól, hogy majd megszakadt. Az Isten bocsássa meg neki, hogy olyan nagyot hazudott. Csakhamar azután hirre kapott. Szabó Feri a gyönyörű munkája miatt. Mi is kimondtuk a szentenciát a kék angyalokra. Már husz év óta tanni küzdelmes napjainknak. Bizony elég volt az nekik. Egy szép reggelen Szabó Feri elkezdte őket lekapingálni a falról.

Olyan darabokban hullott a föltáskásodott, omladozó régi festés, mint a tenyere. Füttyürészett a fiu. Mondom neki. Ezt még az öreg festette, Feri!

— Isterem. Ez volt a kedves mintája. Ezt aztán csinálta pirosba, kékbe; ma már másképpen megy a világ sorja.

— Hallgatott. — És csak hulladoztak alá a kis kopasz fejcskék, vastag lábacskák s alatta a régi meszelt falon valami erős festéssel mázolt ákombák betűk lettek láthatóvá.

— Nini! mi van ott Feri? — Itt próbálgatta az öreg a pemzlit. Ej, be komisz festéke volt! . . . Gyatra dolog!

— A vakarókést mérgesen belevágta a falba s szépen sorakozott betű, betű után

s majd jól el lehetett olvasni, ami ott állt rajta: „Vivat Soroksár! Fiunk született! Mari az asszony a grátia!”

Benne volt ebben a pár szóban egy régi, igazlelkű embernek ártatlan elragadtatása, asszonybecsülő nagy szeretete. — Hát akkor született a fiu éppen, mikor nálunk festett husz évvel ezelőtt. Emlékszem. Milyen boldog volt! A „fiam” a „feleségem” megint a „fiam”. — „Ebadta kölyke! hát nem megkörtölte az anyját”. Na majd adok én, csak nőjjon a csontod! Az Isten, meg anyád, aztán az egész világ csak ködmen; — Így. — A fiu lehuzta a sapkáját a szemére, még piszkálgatott egyiket a falon, dűnynyögött, mormogott; — Komisz festék. — Egyszer csak lecsapta a sikáló kést és ment, ment arrafelé, ahol az anyja lakott egy kis házikóban.

— Muszáj volt neki. Mert hallotta a lelke azt az erős hangot, mely végig villant az alkonyba takaródott kerteken, mezőkön. Feri, Feri! — Milyen erős, mint a trombitaharsogás. Oda parancsolja az asszony elébe.

Festéktől piszkos keze még soha olyan keményen nem fogta a gallérját, mint most, láthatatlanul. És a sugár, nagy fiu szepelve, sápadtan felel a kérdésekre, melyeket csak ő hall: — Hát kicsodád, micsodád neked ez az asszony? — Ez az én édes, jó anyám!

— Hát elhagyod öregségére, gyámol, támasz nélkül, mint egy ezer idegent, te pogány hitű!

— Nem, nem hagyom el többet soha! Visszajött úgy egy óra mulva és olyan, de olyan csodálatos színű festékeket kavart!

érdemeit méltató beszédekkel és szavalattal egybeállított ünnepély délután öt órakor kezdődött meg az állami polgári iskola tornacsarnokában, mely zsufolásig meg volt töltve helybeli és vidéki közönséggel. Az ünnepélyt az erre a célra alakult daloskör nyitotta meg a Hymnuszszal. A megnyitó beszédet *Kropácsy Jenő* ügyvéd mondotta. *Soós Béla*, kir. albiró Deák Ferenczet, mint nagy közjogászt és politikust méltatta s kifejezési művéért a hazafiúi elismerés pálmáját nyújtotta a nagy hazafi emlékének. *Zsoldos Károly Deák Ferencz* gondolataiból mondott el egyet-mást, ezzel akarván jellemezni a mélyen gondolkodó bölcsét és a lángoló hazafit. Dr. *Petrikovics Aladár Ujváry Mihálynak* „Deák Ferencz” című csodaszertü költeményét szavalta el. A közönség lelkes tapsal honorálta valamennyi szereplőnek előadását. *Kropácsy Jenő* még záróbeszédet mondott s a daloskör a „Szózat”-tal zárta be az ünnepélyt. Este a Korona-szálló dísztermében bankett volt, melyen kilenczvenhatan vettek részt, köztük 16 hölgy. A hölgyek közül a következők voltak jelen: *Blaskovich Miczi* (Nyitra-Zsámbokréth), *Dr. Friedrich Alajosné*, *Hillavolt Ambrusné* (Bodok), *Keviczky Lajosné*, *Kropácsy Jenőné*, *Keviczky Gizike*, *Dr. Kicska Emilné* (Bodok), *Kicska Miczi* (Bodok), *Klimacsek Klementina* (Bajna), *Mallász Karolin*, *Mallász Tilda*, *Dr. Petrikovits Aladárné*, *Schurmann Jolán* (Nagy-Ripény), *Tóth Lajosné*, *Vadász Ivánné*, *Vadász Etel* (Bajna).

— **Gyászhir.** Bliszka Antal nyitra-pereszlyéni róm. kath. főtanítót, a ki huzamosabb időn át betegeskedett, f. hó 27-én, kedden este váltotta meg a halál nagy szenvedéseitől. Temetése ma ment végbe, az egybegyűlt mintegy 20 környékbeli tanító s óriási közönség jelenlétében. A gyászszertartást főtisztelendő *Pöck Rezső* pereszlyéni esperes-plébános fényes papi segédlettel vezegte a tanítók felséges énekkara által vezetve. A gyászdalokat a chinoráni zenészek, a kiket a boldogult kitanított s háladatosságából önként megjelentek — huzták. A koporsót számos gyönyörű koszoru díszítette, a boldogult hivatása magaslatán állott s 23 évet töltött buzgó tanítói szolgálatában. A elhunyt kiváló erényei folytán osztatlan népszerűségnek, általános szeretetnek s tiszteletnek örvendett. Községe és összes ismerősei áldása kísérte a sirba. Szendergő porait béke lebegje körül.

— **Irtóztos tűz.** K. vidéki városban nemrég egy szeszgyáros háza kigyulladt. A tűzoltóság tilalma dacára a tulajdonos behorog a veszélyes tűzbe, hogy pénzesládáját megmentse. A hatalmas lángok és a tühetetlen füst azonban nem engedték, hogy a kétségbeesett ember a ház hátsó részében levő lakószobájába behatolhasson. Vissza kell térnie és már-már ingadozik alatta a roskadó épület, midőn szerencséjére, kapaszkodás közben megakad az ajtóra szögezett levélszekrényben, melyet kezében görcsösen tartva lezuhan a földre. Az irtóztos tűz egész vagyonát elhamvasztotta s nem maradt egyebe, mint az a pár értéktelen üzleti levél, mely a levélszekrényben volt és köztük *Török A.* és *Tsa* bankház, — Budapest VI., *Teréz-körut 46. sz.* — levele, mely egy megújítási sorsjegyet tartalmazott. Még alig tért magához az óriási csapás hatása alól, midőn azon kellemes hirt hozta a tűz által szerencsétlenné tett és tönkrement gyárosnak a táviró, hogy a furcsa módon megmentett sorsjegy megnyerte a 600.000 koronás nagy jutalmat.

— **A nagysurányi sikkasztás.** A nagysurányi postahivatalnál, amelyet *Zachariás Béla* postamester vezet, egy hónap óta rendszeresen üzött sikkasztásnak jöttek nyomára. Az elsikkasztott összeg nem nagy ugyan és általa a postakincstár nem károsodik, azonban annál érzékenyebben érinti az eset a postamestert, aki a kárért felelős és azt megtéríteni tartozik. A sikkasztó neve *Vas Emil*, aki mint kiadó volt a nagysurányi postánál alkalmazva és szerény jövedelmeit azzal gyarapította, hogy az érkezett pénzeket nem juttatta a címzettekhez, hanem magának tartotta meg. Már május óta folytatta a manipulációt, miközben a régi hiányt folyton újabb sikkasztásokból fedezte. A múlt héten egy huszonöt koronás utalványt reklamáltak és ez okozta *Vas* vesztét. A postamester kérdőre vonta, hogy hová lett ez az összeg? De ő fogadkozott, hogy itt valami tévedésnek kell lenni és magam sem értem, hogyan lehetséges hiány az ő kezelése alatt! Igérte, hogy másnap utána néz, és rá fog jönni arra, hogy hol van a hiba. A postamester, habár gyanusnak tűnt fel előtte a dolog, félre hagyta magát vezetett *Vas Emil* jámbor és ártatlannak látszó viselkedése által, a kért időhaladékot megadta. Másnap azonban hiába várták *Vas* Emilt a nagysurányi postán, mert a sikkasztó felhasználva az éjjelt, megszökött hazulról, vonatra ült és Érsekújvár felé elutazott. A postamester azonnal táviratilag kérte az igazgatóságtól a ravancsolás megejtését, miután egyidejűleg a szökést bejelentette. A ravancsolás hétfőn meg is tartott, és mintegy 2000 korona hiányt állapított meg, amelyet *Vas Emil* kisebb részletekben elutaljonított. A sikkasztó elfogatása iránt megtettek minden intézkedést.

— **Komárom-érsekújvári vasut** kiépítésére a keresk. minister 200,000 k.-t kért Komárom városától, 200,000 koronát pedig a Vághidra. A horribilis összeget természetesen nem szavazták meg komáromiak. Ennek dacára a vasut ki lesz építve, így a mérnökök, kik az építendő vasut irányát megjelölik, — mint levelezőnk írja — már Komáromban tartózkodnak és dolgoznak az előmunkálati terveken.

— **A féláru vasuti jegy** váltására ogosító arczképes igazolványok az 1904. évre idejekorán leendő érvényesítésük végett a magyar királyi államvasutak igazgatóságához (VI. ker. *Andrássy-ut 73—57 sz.*) már ez évi október hónap 20-ától kezdődőleg bekuhdhetők, azok az igényjogosultak pedig kik ez évben ily igazolvány birtokában nincsenek, de ilyet az 1904-ik évre váltani kívánnak, az igazolvány kiállítását ugyancsak a fenti időponttól kezdve kérelmezhetik. Nehogy tehát az igazolványok érvényesítése, illetve az új kiállítás körül késedelem merüljön föl: figyelmeztetjük az érdekelteket hogy az érvényesítés kieszközölését, illetve az új igazolványok kiállítását az előirt módon mielőbb kérelmazzék. A nyugdíjasok lakhelyükre illetékes közigazgatási hatóság által nyugdíjas minőségüket és azt, hogy díjazott tisztséget, vagy fizetéssel járó hivatalt nem viselnek, folyamodványukon igazolni tartoznak.

— **A 4 filléres postatávirdaértékjegy** használata 1903. évi december 31-ével megszűnik. Ezen időn túl a közönség a 4 filléres jegyeket bérmentesítésre fel nem használhatja, sem a posta- és táviró hivataloknál megfelelő értékű frankójegyekre be nem cserélheti.

— **Főúri esküvő.** A következő családi értesítést kaptuk: Nagy-apponyi Apponyi Antal gróf, Korláthkeő örökös ura, cs. és kir. kamarás, a magyar főrendiház örökös tagja és hitvese, Apponyi Antalné grófné szül. Montenuovo Mária herczegnő, csillagkeresztes hölgy, örömmel tudatják leányuknak, méltóságos nagyapponyi Apponyi Julia grófnőnek méltóságos Herberstein Henrik János birodalmi gróf, Neuberg és Gutenhag bárója, cs. és kir. kamarás, az Ottó főherczeg nevet viselő 1. számú uhlánus-czred t. főhadnagya, néhai méltóságos Herberstein Lajos János birodalmi gróf, Neuberg és Gutenhag bárója, cs. és kir. kamarás s sz. k. százados és méltóságos Herberstein Lajos Jánosné birodalmi grófné szül. sieczini Krasiczka Julia birodalmi grófnő, csillagkeresztes hölgy fiával leendő házassági egybekelését. Az esketési szertartást 1903. évi október 31-én Jabloniczon a kegyesurasági templomban tartatik meg. Hasonló tartalmu értesítést adott ki a vőlegény is.

— **Megőrült a templomban.** Borzasztó incidens zavarta meg a múlt héten Érsekújvárott az októberi litániára járókat. Mikor a lelkész az oltári szentséggel áldást adott, egy nő éles hangon kiáltotta: „1925-ben meg fog jelenni a Jézus Krisztus, nekem már háromszor megjelent és itélni fog eleveneket és holtakat.” Az örült asszony, egy ottani vasuti tiszviselőnek felesége.

— **Deák-tér.** Nagy-Tapolcsány város képviselőtestülete Deák emléket megörökítendő, okt. 25-én délelőtt tartott diszközgyűlésén határozattá emelte, hogy a róm. kath. templomot környező nagy tért, mely eddig Fő-tér nevet viselt, Deák-tér névvel jelöli meg s ennek kifejezésére hasonfeliratu táblával látja el.

— **Tüzi lárma.** Tüzoltóinkat most már másodsor ültetik fel. Csütörtök este hat óra tájban nagy riadalom keletkezett a városban arra a hirre, hogy ég az állomás mellett levő cserkéreg raktár.

Csakhamar nagy tömegben omlott a nép az állomás felé, egymást döntögetve felutközben. A tűzoltóság tüzjelet adatott. Kiderült azonban nem sokára, hogy valaki felültette a könnyen hívőket. Mindössze annyi történt, hogy egy kis parázs pislogott ki a hamu közül, mint annak a tűznek a maradványa, melyet a munkások krumplicsütésre használtak.

— **Felsőjog.** E czim alatt lapunk munkatársa, Dr. Heimann Jenő ujvidéki ügyvéd, egy újabb közjogi tanulmányt adott ki Budapesten, melyben a modern, alkotmányos uralkodók felsőjogait sorolja fel s egyuttal szembeállítja ezeket az ősfarmájú felsőjogokkal, melyek az eleinte bevehetetlennek hitt abszolutisták uralmak várait és sánczait képezte. A francia forradalom azonban a felsőjogok koczkáiból épült abszolutisták falakat szétrombolta s véres fejével dokumentálta a világnak, hogy a felsőjog nem a királylyal vele született, hanem a nép akaratában gyökerező, a nép által a királyra ruházott jog. — Hazánkban az ezerév előtti vérszerződés vetette meg a felsőjogok alapját. Ebből nőttek ki a magyar királyok felsőjogai s mivel a vérszerződés kétoldalú szerződés vala, a nemzet és a fejedelem között, így a fejedelmi jogok forrása a nemzet vala. Heiman a következő felsőjogokat sorolja fel: A felsőjog gyakorolja a kinevezési hatalmat, nemességet adományoz, követeket küld és fogad, hadat üzen és békét köt, a kegyelmezési jogot gyakorolja, él a legfőbb haduri joggal. Megilleti a katolikus egyházzal szemben 1. A legtöbb kegyuri jog. 2. A királyi tetsvényjog (jus placeti) 3. Az egyházak feletti legfőbb felügyeleti jog stb.

Bachner Árminné

fehérnemű és vegytisztító intézete
Nagy-Tapolcsány.

Van szerencsém a tisztelt közönség becses figyelmét felhívni a Nagy-Tapolcsányban már évek óta fennálló és jó hírnévnek örvendő

fehérnemű és vegytisztító

intézetemre. — Elvállalok tisztításra: ing, gallér, kézelő, ruházat és egész menyasszonyi kelengyét a legolcsóbb árak mellett.

A ruha tisztaságáért 14 napig kezeskedem.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását továbbra is kérve, maradok

teljes tisztelettel

Bachner Árminné.

4553/903 tlkv. szám,

Hirdetmény.

Aranyosd (Zlatnik) község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított, s ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX. t.-cz. 1889. évi XXXVIII. t.-cz. és az 1891. XVI. t.-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogi bejegyzését rendelik — az 1892. évi XXIX. t.-czikkekben szabályozott eljárás s tjkvi bejegyzések helyesbitésével kapcsolatosan fogantatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közre:

1. hogy mindazok, — kik az 1886 évi XXIX. t.-cz. 15 és 17. §§-ai alapján ide értve a §§-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. évi XVI. t.-czik 15. § a pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. § b. pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. évi XXI. t.-czik 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják evégből törlési keresetüket hat hónap alatt vagyis **1904. évi május 16. napjáig** bezárólag a tkvi hatósághoz nyújtásuk be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset, annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett — hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, — akik az 1886. évi XXIX. t.-cz. 16 és 18. §§-ainak eseteiben, — ideértve ez utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5, 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is e tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, — írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis **1904. évi május 16-napjáig** bezárólag a tkvi hatósághoz nyujt-

sák be, — mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. Hogy mindazok — akik telekkönyvi átalakítása tárgyában tett intézkedések által, — nemkülönben azok, akik az 1 és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve érzik, ide értve azokat is, — akik a tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — a tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1904. évi május hó 16-ik napjáig bezárólag nyújtásuk be, — mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulása után az alakitáskor közbejött téves bevezetéstől származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, — az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a telek, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, amennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

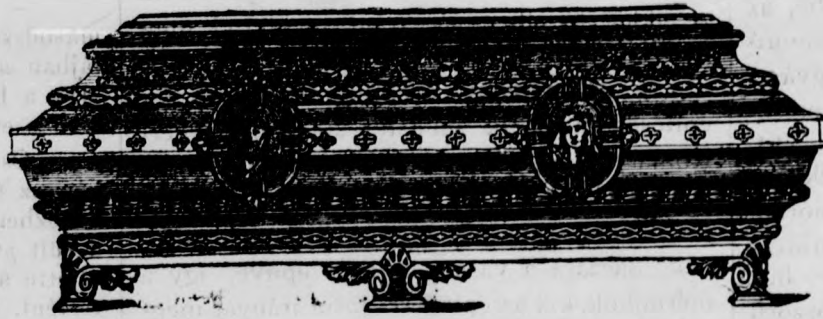
Nagy-Tapolcsányban, 1903. évi október 26-án.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság

Váray, kir. járásbíró

Bármily nagyszabású temetkezésekhez koszorúk és gyászszalagok a legdiszesebb kivitelben kaphatók

Diszes gyászkocsi és lovak a szükséges dolgokkal felszerelve bármely időben rendelkezésre állanak

A mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő, saját gyártmányu nagy

= butorraktáromban =

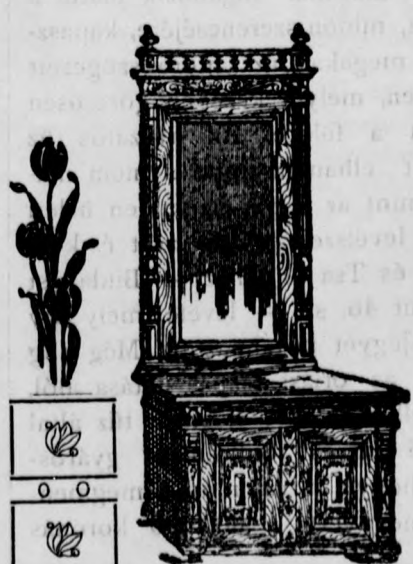
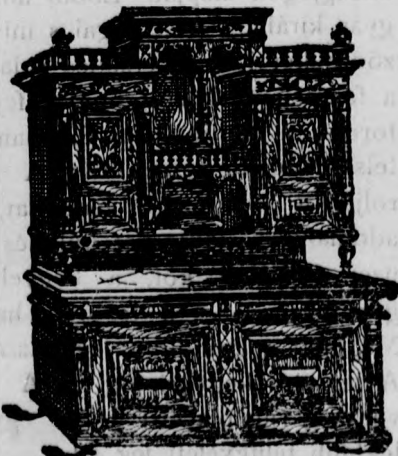
ebédlő, háló, szalon, előszoba és konyhaberendezések készen kaphatók, melyeknek tartósságáért 1 évi jótállást vállalok.

CZIGLÉNYI JÓZSEF

első nagytapolcsányi
épület, butor, díszm-
asztalos-mester és
temetkezési intézet
tulajdonos

NAGY-TAPOLCSÁNYBAN

Korosi-utca 155. sz. (Saját ház)

Alapított 1881-ben

Budapesti malomépítészeti és gépgyár
PODVINECZ ÉS HEISLER
 BUDAPEST, VACZI-UT 141/V.
 GYÁRT:
 BENZIN MOTOROKAT ÉS
 BENZIN LOKOMOBILOKAT
 szelepes vezényművel 2-50 lóerőig.
 Megbízható képviselők kerestetnek

REICH L. FIAI
 Gyógyárak, cs. és kir. udvari szállítók
 BUDAPEST, VII. ker., Lövöldes-tér 2. szám.
 Ajánlják legjobb minőségben gyártott Syphon- és gázosa-
 palackokat legolcsóbb árak mellett és pedig:
 1. Lédá kb. 200 dr. 16 szelepes sima, fehér v. világos kék (aquamarin) színű Syphonpalackot talppal vagy talp nélkül. 62 korona
 2. Lédá kb. 200 dr. gázosapalackot gumigyűrűvel és üveg-
 golyóval ellátva, fehér vagy világos kék (aquamarin) színű,
 magas vagy alacsony alak: 82 korona
 Szállítás a csomagolást beleértve, Budapesti pályaudvarig ber-
 endezve, kiegészítéses ellátásban 2% acsontó — 10 lédá rendelés
 után 5% rabatt. Más nagyságúak és különféle átalakult törvényesen
 védett alakokat megfelelően olcsón szállítunk. Próbált írások vagy
 megrendeléseket csak az elkészítési költségüket számítjuk, ellenben
 az alak és külsőért költség nem számítatik. Megjegyzük még, hogy
 megvásárolt 20 lédákor nyomtatott Syphonpalackaink Magyarorszá-
 ban csak kizárólagosan kőszvetlen a mi gyárunkhoz tartozók be-

Lohr Maria (ezelőtt Kronfusz) csipke-
 vegyészeti, tisztító- és
 műfestő-intézete
 BUDAPEST, VIII. Baross-u. 85.
 Fiókok: VI. Andrassy-ut 16. — VIII. József-
 kört 2. — IX. Calvin-tér 9. — V. Harminczad-
 uteza 3. — VI. Teréz-kört 39.

Tanningene a legkedveltebb és
 legolcsóbb hajfestő szer
 színe sötét, barna és fekete. Ára 6 kor.
 A szájak és fogaknak
 legeslegjobb az **OSAN** K. 1.76 és
 88 fill.
 Czeray-féle keleti a legjobb és legolcsóbb száj-
 tisztító szer. 1 üveg ára 2 korona. Ehhez
 2 bylon. balzsam-szappan 60 fill.
 Főzékalkálmal hely: Czeray J. Anton, Bécs, XVIII., Carl Ludwigstr. 6.

Tudósítás! Van szerencsém a t. gazda közönségnek
 ezennel tudomására adni, hogy a fen-
 séges Oldenburg hercegnő tulajdonát képező brogyáni bur-
 gonya keményítő-gyárat bérbe vettük s a gyártáshoz szük-
 séges burgonyákat azonnali vagy későbbi szállításra jó áron megvesszük.
Koromzay és Társai fiókja
 Brogyán

Alapított: 1858. Alapított: 1858.
Platzko Gyula
 könyvnyomda, könyvkötészet, könyv- és papirkereskedés
 Nagy-Tapolcsány.
 Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses
 figyelmét a legújabb mintájú betűkkel bőven ellátott
 s a legmagasabb igényeknek megfelelő

KÖNYVNYOMDÁMRA

felhívni. — Béli és esküvői meghívók, eljegyzési
 kártyák, körlevelek, ügyvédi és kereskedelmi
 nyomtatványok, takarékpénztári zárszámadások,
 névjegyek, gyászlapok, stb. a legjutányosabb árak
 mellett, diszes és elegáns kivitelben készülnek.

A t. jegyzőségek és hivatalok E helyen ajánlom dusan felsze-
 relt könyv-, papir-, író- és
 figyelmébe ajánlom nagy nyom- rajzszer-kereskedésemet. Nagy
 tatvány-raktáramat, honnan vi- választék ima-, üzleti és iskola-
 déki megrendelések is a legpon- könyvekben, valamint szépiro-
 tosabban teljesíttetnek. dalmi művekben.

Magamat ismételen is a nagyrabesült közönség
 b. figyelmébe ajánlva, maradok teljes tisztelettel

PLATZKO GYULA.

!!! Ezüstéremmel kitüntetve !!!

RAJCSÁNYI VILMOS NY.-ZSÁMBOKRÉT
 NYERGES (WAGEN-SATTLER).

A pozsonyi 1903. évi mezőgazdasági kiállításon az általam készített új koci ezüst éremmel lett kitüntetve.

!!! Pártoljuk a hazai ipart !!!

A pozsonyi kiállításon kitüntetett kocsikból sok utánrendelés tételén, azok nálam mindig megtekinthetők.

Nyerges üzletem a legmodernebb eszközökkel van berendezve s így a legszebb és legjobb munkákat is előállíthatom.

Műhelyemben a legrövidebb idő alatt készülnek mindennemű kocsik, festő és fényezési munkák, ugyszintén bevonások.

MAGYAR IPAR

Következően felsorolt saját készítményű jó minőségű árúinknak **árjegyzékét** áttekintésre **ajánljuk.**

1 db. bécsi piros paplan	1	80
1 db. bordon	2	80
1 db. Satin Chachmir paplan	3	80
1 db. atlasz Cachmir paplan	4	50
1 db. selyem atlasz	5	50
3 részű volin matracs	7	—
3 db. Crin de afrique	10	—
1 db. szőr	14	—
3 db. szőr	2	20
1 szalmazsák letűzve	5	50
1 db. acél sodrony ágybetét	15	—
1 db. párnázott ruganyos matracs	10	—
1 összehajtható vaságy tengerifü matraccal	1	50
1 db. fűfel takaró	5	50
1 asztal, 2 ágyterítő	5	50

Gichner Mór és Testvére BUDAPEST
Üllői-út 3. sz.
1902. augusztus hó 1-től IV., Múzeum-körút 27. S.

DEHMAL KÁROLY
Zongora-gyáros
kizárólag kitűnő külföldi gyártmányok
raktára és kölcsönző-intézet
Budapest, IV., Károly-körút 20.

Magyar festék-, kence- és lakkgyár
KRAYER E. és T^a
Jószef főherceg udvari szállítója,
a magyar államvasutak és más nagy vállalatok
szállítója
BUDAPEST, V., VÁCZI-ÚT 6. SZÁM.

SZABADALMAKAT
ÉRTÉKESÍTŐ VÁLLALAT
PÁSZTOR (TÖRV. BEJ. CZÉG)
BUDAPEST, ERZSÉBET-KÖRÚT 17.
Rendszeres szabadalmakat, finanszíroz
találványokat, beajánljuk védjegyeket
és más iratokat.
FELVILÁGOSÍTÁS DÍJTALAN.

SCHNEID Köhögési tea és hurút por
gyógyszerész-léle
a St. Georgs-gyógyszertárból - Wien V/2
Wimmergasse 33. Orvosi rendellet szerint ké-
szítve. Jótékony hatással bír a lélegző szer-
vekre, nyálkaoldó köhögési inger csökkentő,
a rekedtséget és torok-csiklandozást megszünt-
teti. Por 50 kr., a hozzá való tea 50 kr. Postai
szállítás 20 kr. csomagolási díj portó nélkül.
2 csomagnál kevesebb nem küldetk. — Kérjük,
a Szent György-léle gyógyszerár védjegyét
figyelembe venni, ezen hirdetést pedig kívánni
és megőrizni sziveskedjék.

NEUSTEIN FÜLÖP
szukrozott
hashajtó labdaccai
mit már évek óta a legelőkelőbb orvosok, mint has-
hajtó és oldószert ajánlanak, nem gátolják az emészt-
ést és teljesen ártalmatlanok. Szukrozott külsejük
végett még gyermekek is szívesen veszik.
Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 30 fill., egy tükercs, mely 3 doboz-
nyi 150 pilulát tartalmaz, csak 2 kor. — 2 kor. 45 fill. előleges
beküldése után 1 tükercs portómentesen küldetk meg.
Óvás! Utánzásoktól különösen óvakodjunk.
NEUSTEIN FÜLÖP & T^a
„Szent Lipóthor” címzett gyógyszerár
Wien, I., Plankengasse 6.

Vérgyógyítás (Hemopatia). Új és ere-
deti 15 év óta kipróbált gyógymód, a mely
hazánk és a külföld jobb köreiből általános
elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel
lesz alkalmazva asthma, szív-, gyomor-, hólyag-
és idegbajokban, vér- és bőrbántalmak ellen
és kizárja az elmezavar és szélhűdés beálltát.
A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget
napl foglalkozásában és tartós, gyökeres gyó-
gyulást eredményez. E gyógymód megalapítója
Dr. Kovács J. fővárosi orvos, a kinek Buda-
pesten, V., Váci-körút 18. sz. alatt egy, ezen
célra berendezett orvosi rendelő intézete van,
melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk,
a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében
szervenvednek. Dr. Kovács J. levélben meg-
keresésre készségesen válnak.

Kiváló szerencse Törökknél

Felülmulhatlanul

kedvez főárudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 12 millió korona nyere-
mény-nél többet fizettünk ki nagyrabecsült vevőinknek; csak a legutóbbi 5 hónapban a

3 legnagyobb nyere- ményt

és pedig:

a 605.000 koronás nagy jutalmat az 57.080. sz. sorsjegyre,
a 100.000 „ főnyere-
ményt a 74366. „ „
a 90.000 „ „ a 109780. „ „

és ezeken kívül még sok nagy nyere-
ményt.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydusabb osztálysorsjátékában
vegyen részt. — A most következő magy kir. szab. 13. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyere-
ményt és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.
A legnagyobb nyere-
mény a legszerencsésebb esetben

1.000.000 koronát.

Továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyere-
mény 400.000,
1 à 200.000, 2 à 100.000, 1 à 90.000, 2 à
80.000, 1 à 70.000, 2 à 60.000, 1 à 50.000,
1 à 40.000, 5 à 30.000, 3 à 25.000, 8 à 20.000,
8 à 15.000, 36 à 10.000 korona és még sok egyéb;
összesen 55.000 nyere-
mény és jutalom 14.459.000
korona összegben.

1/8 eredeti sorsjegy frt —.75 vagy K 1.50 1/4 eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy K 3.—
1/2 „ „ „ 3.— „ K 6.— 1/1 „ „ „ 6.— „ K 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellené-
ben küldjük. — Hivatalos tervezet díjtalanul. — Megrendeléseket eredeti sors-
jegyekre kérünk

f. évi november hó 2-ig bizalommal
hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és T^a

BANKHÁZA BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete

Főárudánk osztálysorsjáték-üzletei: KÖZPONT: Teréz-körút 46/a. I. fiók: Váci-
körút 4/a. II. fiók: Múzeum-körút 11/a. III. fiók: Erzsébet-körút 54/a.

Rendelő-levél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre..... I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti
sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget..... kor. összegben { utánvételezni kérem
postautalvánnyal küldöm } A nem tetsző
mellékelem bankjegyekben (bélyegekb) } tőlendő

Pontos cím:

